



ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΚΑΒΑΛΛΙΕΡΑΚΗ

Μια εκλογή για την Ευρώπη

Μετά τα τραγικά γεγονότα της ρωσικής εισβολής στην Ουκρανία, οι γαλλικές προεδρικές εκλογές έχουν μια τεράστια σημασία για την Ευρώπη. Ο Εμανουέλ Μακρόν, θιασώτης του δόγματος της ευρωπαϊκής κυριαρχίας αλλά και ουσιαστικά αποκλειστικός εκφραστής μιας ευρωπαϊκής εξωτερικής πολιτικής, έρχεται σε μια εκλογική μάχη απέναντι στη Μαρίν Λεπέν, σε μια εκλογή που διακρίνεται για τον εσωστρεφή και πάντα ιδιαίτερα γαλλικό χαρακτήρα της. Τα δεδομένα δείχνουν πια να ξεκαθαρίζουν: από τη μια μεριά ο Εμανουέλ Μακρόν είναι το φαβορί επισκιάζοντας τον χώρο του Κέντρου, της Κεντροδεξιάς αλλά και της Κεντροαριστεράς. Φαίνεται να επικρατεί στον α' γύρο με 27%-28%, αλλά όχι με ιδιαίτερη άνεση στον β' γύρο, όπου κινείται ανάμεσα σε 53%-55%. Παρ' όλα αυτά, παραμένει ο ίδιος ένα πολιτικό φαινόμενο, αφού το κόμμα του είναι πιο πολύ προσχηματικό παρά ριζωμένο στη γαλλική πολιτική σκηνή, παρότι διατηρεί κοινοβουλευτική πλειοψηφία αλλά καμία επιρροή στις régions (περιοχές - περιφέρειες) που έχουν παραδοσιακά ισχύ στις εκλογές. Επιπλέον αντιμετώπισε ένα από τα ισχυρότερα κινήματα πολιτικής και κοινωνικής στάσης: εκείνο των Κίτρινων

Γιλέκων που σε κάθε περίπτωση θα έχει επίδραση στο εκλογικό αποτέλεσμα.

Αντίπαλός του, όπως και το 2017, θα είναι η Μαρίν Λεπέν, η πιο αναγνωρίσιμη ίσως γαλλίδα πολιτικός με την πιο εντυπωσιακή πολιτική πορεία από το 2011 μέχρι σήμερα, η οποία φαίνεται να καταλαμβάνει ένα 21%-22% στον α' γύρο. Το 2011 είχε καταλάβει την τρίτη θέση στις προεδρικές, αλλά είχε μπει δυναμικά στο πολιτικό σκηνικό. Δέκα χρόνια μετά, είναι η τρίτη της υποψηφιότητα, έχει μετονομάσει από το 2018 το κόμμα του πατέρα της - τον οποίο αποκήρυξε πολιτικά - από Εθνικό Μέτωπο σε Εθνική Συσπείρωση (Rassemblement National) λειτουργώντας πιο συμπεριληπτικά, κέρδισε ευρωεκλογές, πέτυχε εντυπωσιακά αποτελέσματα σε τοπικές, έχει πλέον κοινοβουλευτική εκπροσώπηση και οι δημοσκοπήσεις τη φέρνουν στον β' γύρο σε ένα 45%-47%, που είναι ένα εντυπωσιακό αποτέλεσμα.

Υπάρχει άλλο ένα 20% στον α' γύρο που κινείται στα δεξιά, ανάμεσα στην ιδιότυπη περίπτωση του Ερίκ Ζεμουρ - ενός συντηρητικού σχολιαστή με ιδιαίτερες θέσεις - και τη Βαλερί Πεκρές - την υποψήφια της παραδοσιακής Δεξιάς που αν και ως παράταξη κυριαρχεί στις τοπικές εκλογές, δεν το κεφαλαιοποιεί στις προεδρικές -, ένα ποσοστό που είναι κρίσιμο πού θα κατευθυνθεί στον β' γύρο.

Η γαλλική Αριστερά βρίσκεται εν συνόλω σε οπισθοχώρηση, με την εξαιρεση του παραδοσιακού τροτσκιστή Ζαν - Λικ Μελανσόν που φαίνεται να καταλαμβάνει ένα 15% και την τρίτη θέση, ενώ η υποψηφιότητα του σοσιαλιστικού κόμματος με τη δήμαρχο Παρισίων Αν Ινταλγκό καταποντίζεται σε μονοψήφια νούμερα.

Μια προεδρική εκλογή πέρα από παραδοσιακά δίπολα, πέρα από παραδοσιακά κόμματα, με τον Μακρόν να ενορκώνει το πρότυπο ενός δημοκρατικού ηγέτη με ευρωπαϊκό όραμα και τη βασική αντίπαλό του να εκφοράζει πιο αποδαιμονισμένα απ' ό,τι στο παρελθόν το ρεύμα της ανταπαγκοσμιοποίησης και της εθνοκυριαρχίας. Η σύγκρουση δύο διαφορετικών οπτικών και μοντέλων που θα έχει άμεση επίδραση και στην ευρωπαϊκή πορεία τα επόμενα χρόνια.

Ο Στέφανος Καβαλλιεράκης είναι καθηγητής στην Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης

Το κόμμα του Εμανουέλ Μακρόν είναι πιο πολύ προσχηματικό παρά ριζωμένο στη γαλλική πολιτική σκηνή, παρότι διατηρεί κοινοβουλευτική πλειοψηφία αλλά καμία επιρροή στις regions (περιοχές - περιφέρειες) που έχουν παραδοσιακά ισχύ στις εκλογές